

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณผลผลิตยางพารา

The study factors affecting the quantity of para rubber production

สมภพ กาญจนะ* กาญจนา ดวดไธสง และ ปลายฟ้า วงศ์พินิจ
Somphop Kanchana*, Kanjana Dodthaisong, and Plaifah Wongpinit

สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Mathematics Faculty of Science Buriram Rajabhat University
Email: sompop.kn@bru.ac.th, 610112210018@bru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณผลผลิตยางพาราในชุมชนบ้านปวงตึก ตำบลตาตุม อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ซึ่งทำการศึกษาทั้งหมด 5 ปัจจัย ได้แก่ 1) จำนวนพื้นที่ในการปลูกยางพารา 2) การกรีดยางพารา 3) การใช้ปุ๋ยบำรุงก่อนกรีตและหลังกรีต 4) พันธุ์ยางพาราที่ปลูก 5) โรคและศัตรูยางพารา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถามปัจจัยด้านต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อปริมาณผลผลิตยางพารา กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้ปลูกยางพาราหรือผู้ทำสวนยางพาราที่มีกรรมสิทธิ์เป็นเจ้าของสวนในเขตพื้นที่ตำบลตาตุม อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 56 คน

ผลการศึกษาพบว่าทั้ง 5 ปัจจัย มีความสัมพันธ์กับปริมาณผลผลิตยางพาราในระดับค่อนข้างสูง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเป็น 0.288 และสามารถพยากรณ์ปริมาณการผลิตได้ร้อยละ 53.7 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าปัจจัยดังกล่าวสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของปริมาณผลผลิตยางพาราได้ ร้อยละ 53.7 และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ พบว่ามีเพียง 2 ปัจจัยเท่านั้นที่สามารถพยากรณ์ปริมาณผลผลิตได้ ได้แก่ พันธุ์ยางพารา และการกรีดยางพารา ส่วนปัจจัยด้านจำนวนพื้นที่ในการปลูกยางพารา การใช้ปุ๋ยบำรุงก่อนกรีต และหลังกรีต และโรคและศัตรูยางพารา ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งสามารถเขียนสมการพยากรณ์ปริมาณผลผลิตยางพาราได้ดังนี้ สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y = 6.867 + 0.602X_2 + 0.139X_4$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = 0.302Z_2 + 0.181Z_4$$

คำสำคัญ: ปริมาณผลผลิตยางพารา สมการพยากรณ์

ABSTRACT

The purpose of this research was to study the factors affecting the quantity of para rubber in Ban Pueng Tuek community, Tatum sub-district, Sangkha district, Surin province. A total of 5 factors were studied, namely 1) rubber planting area 2) rubber tapping 3) use of pre-tapping and post-tapping nourishing fertilizers 4) rubber varieties planted 5) diseases and pests of rubber. research tools was a satisfaction various factors affecting the quantity of rubber production. The sample group includes 56 rubber planters or rubber planters who own the plantation in Tatum Subdistrict, Sangkha District, Surin Province.

The results showed that all 5 factors were related to the quantity of para rubber production at a relatively high level. The multiple correlation coefficient was 0.288 and the production volume was predicted 53.7% with statistical significance at the 0.05 level, indicating that the said factor could explain the change in the rubber production volume of 53.7%. The regression of the forecasters found that only 2 factors could predict the yield. and rubber tapping Factors related to rubber planting area Fertilizer application before and after cutting Diseases and enemies of rubber There was no statistical significance at the 0.05 level. The equation for forecasting the quantity of rubber production could be written as follows. The forecast equation in the form of raw score $Y = 6.867 + 0.602X_2 + 0.139X_4$ The forecast equation in the form of a standard score $Z = 0.302Z_2 + 0.181Z_4$.

Keywords: Volume of rubber production, forecasting equation

บทนำ

ยางพาราเป็นหนึ่งในพืชเศรษฐกิจที่สำคัญที่สุดของประเทศไทย ปัจจุบันประเทศไทยเป็นผู้ส่งออกยางพาราเป็นอันดับหนึ่งของโลกมากกว่า 20 ปี โดยในปี 2557 ประเทศไทยมีเนื้อที่กรีดยางได้ 17.40 ล้านไร่ ปริมาณการผลิต 4.57 ล้านตัน มีการคาดการณ์ปริมาณการส่งออกไว้ที่ 3.70 ล้านตัน (สมาคมยางพาราไทย, 2557) ซึ่งในทางภาคใต้ของไทยจะมีเนื้อที่กรีดยางได้มากที่สุดคือ 9.69 ล้านไร่ รองลงมาคือภาคกลาง 1.46 ล้านไร่ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 1.42 ล้านไร่ ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีเนื้อที่กรีดยางเป็นอันดับที่ 3 ของประเทศ ซึ่งสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ระบุว่าเกษตรกรภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วน

ใหญ่มีต้นทุนการผลิตสูง และมีผลผลิตเพียง 248 กิโลกรัม (สำนักงานพัฒนางานวิจัยการเกษตร, 2546) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ค่อนข้างต่ำ เมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยโดยรวมของประเทศ (262 กิโลกรัมต่อไร่) ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากความไม่แน่นอนจากสภาพอากาศ ผลกระทบจากภาวะภัยแล้ง น้ำท่วม ปัญหาดินขาดความอุดมสมบูรณ์ ทำให้ปริมาณผลผลิตโดยเฉลี่ยต่ำ (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2555) ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจและเลือกศึกษาปัจจัยที่มีผลโดยตรงต่อการเพิ่มปริมาณผลผลิตจำนวน 5 ปัจจัย ได้แก่ 1) พื้นที่ปลูกยางพารา 2) การกรีดยางพารา 3) การใส่ปุ๋ยบำรุงก่อนกรีดและหลังกรีด 4) พันธุ์ยางพาราที่ปลูก 5) โรคและศัตรูพืช ดังนั้นวัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้เพื่อหาปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณผลผลิตยางพาราในชุมชนบ้านปวงตึก ตำบลตาตุม อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ซึ่งสามารถเป็นแนวทางให้แก่เกษตรกรในการปรับเปลี่ยนระบบการผลิต เพื่อเพิ่มปริมาณผลผลิตในอนาคตได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณผลผลิตยางพาราในชุมชนบ้านปวงตึก ตำบลตาตุม อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณผลผลิตยางพาราในชุมชนบ้านปวงตึก ตำบลตาตุม อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ซึ่งมีรายละเอียดวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากร

ผู้ปลูกยางพารา หรือผู้ทำสวนยางพาราที่มีกรรมสิทธิ์เป็นเจ้าของสวนยางพาราในเขตพื้นที่ตำบลตาตุม อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 56 คน (ข้อมูลประชากรจากทะเบียนเกษตรกร ปี 2564)

กลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจะใช้ผู้ปลูกยางพาราหรือผู้ทำสวนยางพาราที่มีพื้นที่สวนยางพาราในเขตชุมชนบ้านปวงตึก ตำบลตาตุม อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 56 คน จากผลการคำนวณผู้วิจัยจึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดของประชากร จำนวน 56 คน เมื่อได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างแล้วผู้วิจัยได้ดำเนินการเพื่อแจกแบบสอบถามตามจำนวนที่ได้คำนวณไว้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถาม (questionnaire) ปลายปิดและปลายเปิดแบ่งเป็น 4 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสวนยางพารา ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลที่มีผลต่อปริมาณผลผลิตยางพารา 5 ด้าน ดังนี้

- 1) จำนวนพื้นที่ในการปลูกยางพารา
- 2) การกรีดยางพารา
- 3) การใช้ปุ๋ยบำรุงก่อนกรีตและหลังกรีต
- 4) พันธุ์ยางพาราที่ปลูก
- 5) โรคและศัตรูยางพารา

ส่วนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ซึ่งเป็นคำถามในลักษณะปลายเปิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ขออนุญาตจากมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ถึงผู้นำหมู่บ้านปวงดึก เพื่อขออนุญาตในการเก็บข้อมูลจากประชาชนในพื้นที่ที่จะศึกษา โดยใช้เวลาในการเก็บข้อมูลระหว่างวันที่ 25 สิงหาคม พ.ศ. 2564 ถึง วันที่ 29 สิงหาคม พ.ศ. 2564

2. ทำการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามที่ให้ประชาชนจนครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

3. เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม เพื่อวิเคราะห์ ประมวลผลข้อมูลตามขั้นตอนวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์อิทธิพลของปัจจัยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ภายในตัวแปรพยากรณ์ และหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์ ซึ่งมีตัวแปรพยากรณ์ดังนี้ จำนวนพื้นที่ในการปลูกยางพารา การกรีดยางพารา การใช้ปุ๋ยบำรุงก่อนกรีตและหลังกรีต พันธุ์ยางพาราที่ปลูก และโรคและศัตรูยางพารา และตัวแปรเกณฑ์คือปริมาณผลผลิตยางพารา โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ Pearson (Pearson Product - Moment Correlation Coefficient : r_{xy})

2. สร้างสมการพยากรณ์ โดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

3. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ ได้แก่ จำนวนพื้นที่ในการปลูกยางพารา การกรีดยางพารา การใช้ปุ๋ยบำรุงก่อนกรีตและหลังกรีต พันธุ์ยางพาราที่ปลูก และโรคและศัตรูยางพารา กับตัวแปรเกณฑ์ คือปริมาณผลผลิตยางพารา

ผลการวิจัย

สภาพทั่วไป

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง ร้อยละ 62.5 มีอายุอยู่ระหว่าง 46-55 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.1 ส่วนใหญ่ จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 82.1 และยังมีเกษตรกรชาวสวนยางบางส่วนที่จบมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 12.5

การผลิตยางพาราของเกษตรกร

เหตุผลสำคัญที่ทำให้เกษตรกรปลูกยางพารา คือ เป็นพืชเศรษฐกิจและให้ราคาดี ส่วนใหญ่เกษตรกรได้ปริมาณผลผลิตยางพาราที่ 250 กิโลกรัม/สับดาห์ คิดเป็นร้อยละ 28.6 รายได้จากผลผลิตยางพาราอยู่ระหว่าง 50,000-100,000 บาท/ปี คิดเป็นร้อยละ 62.5 โดยเกษตรกรปลูกยางพันธุ์ RRIM600 ร้อยละ 72.5 เนื่องจากให้ปริมาณน้ำยางมาก ดูแลง่าย และทนแล้ง ซึ่งมีพื้นที่เฉลี่ย ในการปลูกยางพาราร้อยละ 64.3 อยู่ระหว่าง 5-15 ไร่ ใช้วิธีการกรีดยางพารากรีดแบบ 1 รอยกรีด ร้อยละ 71.4 โดยใช้ระบบการกรีดยางหนึ่งวันสามของลำต้นสองวันเว้นวัน ร้อยละ 42.9 เวลาการเก็บเกี่ยวยางพาราส่วนใหญ่เกษตรกรชาวสวนยางจะเริ่มเก็บยาง เวลา 04.00-08.00 น. ร้อยละ 98.2 เนื่องจากเป็นเวลาที่เหมาะสมแก่การกรีดยาง และได้ปริมาณผลผลิตมาก และเกษตรกรชาวสวนยางไม่ใช้สารเคมีเร่งน้ำยางพารา ร้อยละ 87.5

ปัญหาการผลิต

โดยส่วนใหญ่เกษตรกรมีปัญหาในด้านพันธุ์ยางพารา เนื่องจากเกษตรกรขาดความรู้ในการเลือกพันธุ์ยาง เพราะในการเลือกปลูกยางพารา จะต้องคำนึงถึงผลผลิตยางพาราหรือเนื้อไม้ที่ได้จากการปลูกยาง ดังนั้น จะขึ้นกับปัจจัย 3 ประการ คือ พันธุ์ยาง สภาพแวดล้อม และการปรับตัวของพันธุ์ยางเข้ากับสภาพแวดล้อมนั้น ๆ และปัญหาพันธุ์ยางพารามีราคาแพง หากเกษตรกรมีความรู้และมีระบบการจัดการที่ดีจะสามารถลดค่าใช้จ่ายได้ เช่น กรณีต้นกล้ายางมีราคาแพง เกษตรกรสามารถเพาะยางจากเมล็ดและทำการติดตามเองหรือรวมกลุ่มกันผลิตต้นกล้ายาง และแบ่งกันไปปลูกในพื้นที่ของตน ก็จะเป็นอีกทางที่จะช่วยลดปัญหานี้ได้

อิทธิพลของปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณผลผลิตยางพารา

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ตัวแปร	B	Std. Error	Beta	t	p-value
พื้นที่ปลูกยางพารา (X_1)	.224	53.072	.116	-.682	.493
การกรีดยางพารา (X_2)	.602	73.761	.302	-.709	.000
การใช้ปุ๋ยบำรุงก่อนกรีดยางและหลังกรีดยาง (X_3)	.084	52.558	.047	-.323	.811
พันธุ์ยางพาราที่ปลูก (X_4)	.139	19.248	.181	-1.389	.000
โรคและศัตรูยางพารา (X_5)	.046	47.955	.302	-.374	.886
$a = 6.867 \quad R = 0.537 \quad R^2 = 0.288 \quad R^2_{Adjusted} = 0.324 \quad SE_{cst} = 0.833 \quad F = 4.054$					

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่าทั้ง 5 ปัจจัย มีความสัมพันธ์กับปริมาณผลผลิตยางพาราในระดับค่อนข้างสูง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเป็น 0.288 และสามารถพยากรณ์ปริมาณการผลิตได้ร้อยละ 53.70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าปัจจัยดังกล่าวสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของปริมาณผลผลิตยางพาราได้ ร้อยละ 53.70

ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ และตัวสถิติที่ใช้ทดสอบความมีนัยสำคัญ

ตัวแปร	B	Std. Error	Beta	t	p-value
การกรีดยางพารา (X_2)	.602	73.761	.302	-.709	.000
พันธุ์ยางพาราที่ปลูก (X_4)	.139	19.248	.181	-1.389	.000
$a = 6.867 \quad R = 0.537 \quad R^2 = 0.214 \quad R^2_{Adjusted} = 0.292 \quad SE_{est} = 0.833 \quad F = 4.054$					

จากตารางที่ 2 จะเห็นว่าเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ พบว่ามีเพียง 2 ปัจจัยเท่านั้นที่สามารถพยากรณ์ปริมาณผลผลิตได้ ได้แก่ การกรีดยางพารา และพันธุ์ยางพารา ส่วนปัจจัยด้านจำนวนพื้นที่ในการปลูกยางพารา การใช้ปุ๋ยบำรุงก่อนกรีดและหลังกรีด และโรคและศัตรูยางพารา ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งสามารถเขียนสมการพยากรณ์ปริมาณผลผลิตยางพาราได้ ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y = 6.867 + 0.602X_2 + 0.139X_4$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = 0.302Z_2 + 0.181Z_4$$

จากข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่าพันธุ์ยางพารา การกรีดยางพารา พื้นที่ปลูกยางพารา และการใช้ปุ๋ยบำรุงก่อนกรีดและหลังกรีด มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อปริมาณผลผลิตยางพารา ส่วนโรคและศัตรูยางพารา มีความสัมพันธ์เชิงลบต่อปริมาณผลผลิตยางพารา ทั้งนี้เนื่องจากโรคของต้นยางส่งผลโดยตรงต่อการลดลงของปริมาณน้ำยาง เนื่องจากหากต้นไหนที่เป็นโรคร้ายแรง เช่น เปลือกแห้งหรือเปลือกแตก เกษตรกรจะไม่สามารถกรีดยางต้นนั้นได้

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์และสรุปผลการวิจัย สามารถอภิปรายผลประเด็นสำคัญ ในการวิจัยเรื่องการสร้างสมการพยากรณ์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณผลผลิตยางพารา ในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณผลผลิตยางพาราในชุมชนบ้านปวงตึก ตำบลตาตุม อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ 2) เพื่อหาปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณผลผลิตยางพาราในชุมชนบ้านปวงตึก ตำบลตาตุม อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นผู้ปลูกยางพาราหรือผู้ทำสวนยางพาราที่มีกรรมสิทธิ์เป็นเจ้าของสวน ในเขตพื้นที่ตำบลตาตุม อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 56 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ 2) ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสวนยางพารา ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ 3) ข้อมูลที่มีผลต่อปริมาณผลผลิตยางพารา 5 ด้าน โดยมีลักษณะเป็นมาตราส่วน 5 ระดับ 4) ปัญหาและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ซึ่งเป็นคำถามในลักษณะปลายเปิด ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาทำการวิเคราะห์เพื่อหาตัวแปรที่ส่งผลต่อปริมาณผลผลิตยางพารา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์ การถดถอยพหุคูณ ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อปริมาณผลผลิตยางพารา และเป็นตัวแปรพยากรณ์ที่ดี ได้แก่ พันธุ์ยางพารา และการกรีดยางพารา

พันธุ์ยางพาราที่ปลูก (X_4) มีอิทธิพลต่อปริมาณผลผลิตยางพารา เนื่องจากในการเลือกปลูกยางพารา จะต้องคำนึงถึงผลผลิตยางพาราหรือเนื้อไม้ที่ได้จากการปลูกยาง ดังนั้น จะขึ้นกับปัจจัย 3 ประการ คือ พันธุ์ยางสภาพแวดล้อม และการปรับตัวของพันธุ์ยางเข้ากับสภาพแวดล้อมนั้น ๆ ดังนั้นในการเลือกปลูกยางพันธุ์ใด ควรเป็นพันธุ์ที่ให้ผลผลิตสูงสุดและมีความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในพื้นที่ของเกษตรกรผู้ปลูก ซึ่งสอดคล้องกับ (นิภาภรณ์ ชูสินวน, 2560) ที่ได้ศึกษาระยะปลูกที่เหมาะสม และพันธุ์ยางที่เหมาะสมต่อการให้ผลผลิตเนื้อไม้ และผลผลิตน้ำยาง ผลการวิจัยพบว่า ระยะปลูกที่เหมาะสมในการให้ผลตอบแทนคุ้มค่ากับการลงทุน คือ D2 ระยะปลูก 3x4 ม. และพันธุ์ยางที่ให้ปริมาณเนื้อไม้ และผลผลิตน้ำยางที่เหมาะสม คือ พันธุ์ RRIT 404

การกรีดยางพารา (X_2) มีอิทธิพลต่อปริมาณผลผลิตยางพารา เนื่องจากเทคนิคการกรีดยางและการปฏิบัติที่ถูกต้อง จะส่งผลให้ผลผลิตที่ได้มากแบบยั่งยืนไม่ทำให้ต้นยางเสียหาย มีอายุการกรีดนาน และการเลือกใช้วิธีการต่าง ๆ เช่น การเปิดกรีด วิธีการกรีด และระบบกรีด สามารถที่จะรักษาต้นยางเพื่อให้กรีดได้นาน แต่หากใช้วิธีการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้อง นอกจากได้น้ำยางน้อยแล้วยังทำให้ต้นยางเสียหาย เป็นเหตุให้รายได้ของเกษตรกรลดน้อยลงด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ (กมลรัตน์ คงเหล้า, 2551) ได้ศึกษา การปรับปรุงระบบกรีดต่อการเพิ่มผลผลิตน้ำยางของยางพารา ทำการทดลองกับยางพารา พันธุ์ BPM 24 (อายุ 8 ปี) ณ สถานีวิจัยและฝึกภาคสนามเทพา คณะทรัพยากรธรรมชาติ อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่า ระบบกรีดครั้งลำต้นวันเว้นสองวันร่วมกับการใช้สารเคมีเร่งน้ำยาง 2.5 เปอร์เซ็นต์ ได้ให้ผลผลิตต่อครั้งที่กรีดสูงสุด และวิธีการระบบกรีดหนึ่งในสามของลำต้นสองรอบกรีด

สลับหน้ากรีด สามวันเว้นวัน ได้ให้ผลผลิตน้อย และยังสิ้นเปลืองเปลือกสูงสุด และสอดคล้องกับ (สุคนธ์ทิพย์ เวียนมานะ, 2557) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีต่อปริมาณผลผลิตยางพาราในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้ในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับยางพาราเฉพาะในชุมชนบ้านปวงตึก ตำบลตาตุม อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์เท่านั้น ในการศึกษาครั้งต่อไปควรจะมีการศึกษาในจังหวัดที่มีพื้นที่ปลูกยางพาราจำนวนมาก เพื่อนำมาเปรียบเทียบ และพัฒนา ปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น
2. ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการหาปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณผลผลิตยางพารา โดยศึกษาปัจจัยทั้งหมด 5 ด้าน เท่านั้น ในการศึกษาครั้งต่อไปควรจะมีการศึกษาผลการวิจัยเพื่อไปหาวิเคราะห์ ในปัจจัยอื่น ๆ เพิ่มนอกเหนือจากตัวแปรที่ศึกษา และควรเพิ่มวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์ ให้ได้ข้อมูลเชิงลึก เพื่อจะได้รับทราบเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณผลผลิตยางพารา ได้ยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- สมาคมยางพาราไทย. (2557). *ปริมาณการส่งออกยางพารา (แยกประเภท) ปี 2542-2557*. สืบค้น 20 กรกฎาคม 2564, จาก : <http://www.thainr.com/uploadfile/20141002124327.pdf>.
- สำนักงานพัฒนางานวิจัยการเกษตร. (2546). *พันธุ์ยางพารา*. สืบค้น 20 กรกฎาคม 2564, จาก : <https://www.arda.or.th/kasetinfo/south/para/controller/01-02.php>.
- สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. (2555). *สถานการณ์สินค้าที่สำคัญและแนวโน้ม ปี 2555*. สืบค้น 20 กรกฎาคม 2564, จาก : http://www.oae.go.th/ewtadmin/ewt/oae_web/download/journal/trends2556.pdf.
- กมลรัตน์ คงเหล้า. (2551). *การปรับปรุงระบบกรีดเพื่อเพิ่มผลผลิตน้ำยางของยางพารา*. (วิทยานิพนธ์การศึกษาลัทธิสุตรปริญญา). สงขลา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- นิภาภรณ์ ชูสินวน, สมคิด ดำน้อย, ก้องกษิต สุวรรณวิหก, สุรกิตติ ศรีกุล และวิรัตน์ ธรรมบำรุง. (2560). การศึกษาระยะปลูกที่เหมาะสมกับพันธุ์ยางแนะนำ เพื่อผลผลิตเนื้อไม้และผลผลิตน้ำยางในพื้นที่ภาคใต้ตอนบน. *วารสารวิชาการเกษตร*, 35(2), 211-214.
- สุคนธ์ทิพย์ เวียนมานะ, สุภาภรณ์ พวงชมพู และไพศาล กะกุลพิมพ์. (2557). ปัจจัยที่มีต่อปริมาณผลผลิตยางพาราในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. *วารสารแก่นเกษตร*, 42(1), 500-501.